

The answer

I have been delaying this text day after day...

In a way it is what I have always been doing with the work of
A+P Smithson.

They show me how to live with the questions...
To fix a question,
to identify a problem...
and carry it along time.

Day after day.

The conclusions are temporary.
Are a way to store material.

. . . . .

Cato Lodge

has become a living archive.

A place identified with a working strategy.

Why are the chairs hanging on the walls?

. . . . .

This could be a possible question for a text about A+P...

But it will never be answered...

A strong question that occurred to me during the days that
I was delaying the text was:

Why does the Economist Building not seem to have continuity
in the work of A+P?

Why does one of their most successful and most complete pieces
not seem to have consequences?

Why do these masterful geometrically
cut pieces stand alone in their oeuvre?

Why has the basement never been worked out?

. . . . .

The lightness of St. Hilda's dormitories are very distant from St. James'.

At Oxford, the beech trees and the 'girls' are
the actors of the project...

The question stays in my mind.

Sunday 15 Nov

7 p.m.

The answer:

Some cuts into the Alexandria Library project,

but not in the project itself. Much more how I remember it...

The powerful deep façade...

Even if Peter will never accept it,
he has been following the temptation to let the projects grow in
the horizontal surface of a paper on top of the working table...

Think in a vertical Alexandria Library
and the Economist is there...

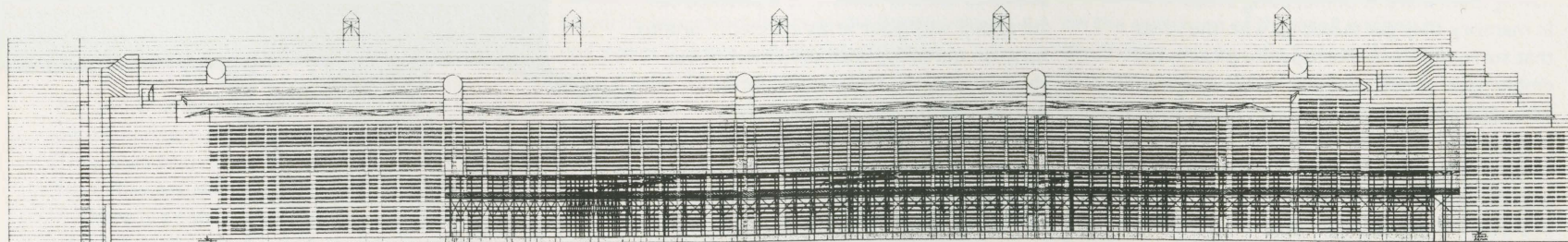
But questions should never be answered.

The power, the strategical power of the Economist is
based on uniqueness...

Inside of a work which is based on continuity.

Not bad.

A+P know how to sacrifice an idea to let them live
during time.

Bibliotheca Alexandria 1989. Gevel / Façade

Het antwoord

Ik heb deze tekst dag na dag uitgesteld...

In zekere zin is dat wat ik altijd heb gedaan met het werk van A+P Smithson.

Ze laten me zien hoe te leven met vragen...
hoe een vraag vast te houden,
een probleem te identificeren...
en het mee te nemen in de tijd.

Dag na dag.

De conclusies zijn tijdelijk.
Zijn een manier om materiaal op te slaan.

. . . . .

Cato Lodge

is een levend archief geworden.

Een plaats die wordt geïdentificeerd met een strategie die werkt.

Waarom hangen de stoelen aan de wand?

. . . . .

Dit zou een mogelijke vraag kunnen zijn voor een tekst over A+P...

Maar deze zal nooit worden beantwoord...

Een sterke vraag die bij me opkwam, tijdens de dagen dat ik de tekst voortdurend uitstelde, was:

Waarom lijkt het Economist Building geen vervolg gekregen te hebben in het werk van A+P?

Waarom lijkt een van hun meest succesvolle en volledige werken geen consequenties te hebben gehad?

Waarom staan deze meesterlijke geometrisch gehouwen stukken binnen hun oeuvre op zichzelf?

Waarom is het basement nooit uitgewerkt?

. . . . .

De lichtheid van St. Hilda's staat ver af van St. James'.

In Oxford zijn de beukeboom en de 'meisjes'
de acteurs van het project...

De vraag blijft in mijn hoofd.

Zondag 15 nov.

7 uur 's avonds

Het antwoord:

Sommige snedes in het ontwerp voor de Alexandria bibliotheek,

maar niet in het ontwerp zelf. Veel meer hoe ik het mij herinner ...

De krachtige diepe gevel...

Ook al zal Peter hiermee nooit akkoord gaan,
hij liet zich verleiden de ontwerpen te laten ontstaan in
het horizontale vlak van papier op een werktafel...

Denk aan een verticale Alexandria-bibliotheek
en daar is de Economist...

Maar vragen zouden nooit moeten worden beantwoord.

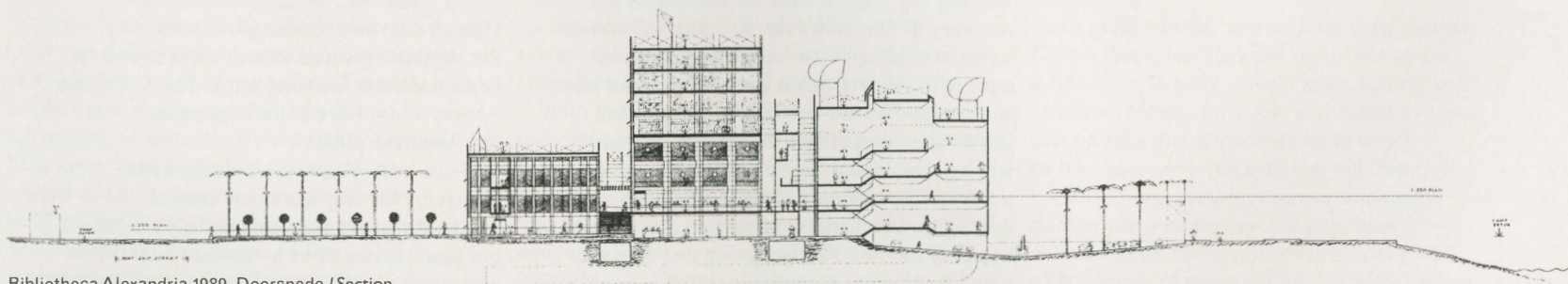
De kracht, de strategische kracht van de Economist is
gebaseerd op zijn uniciteit...

In een project dat zich baseert op continuïteit.

Niet slecht.

A+P weten hoe ze een idee moeten offeren om ze in de loop
van de tijd te laten leven.

Vertaling: Dirk van den Heuvel

Bibliotheca Alexandria 1989. Doorsnede / Section